

25 Augustus, 2005
's Heert Hendelskinden.

Beste Aad,

Toen moeder afgelopen dagen, met haar rug klachten en
bronchitis het niet meer zag zitten, zei ik

"Laten wij eens even terug kijken op ons geweldige leven"
Haar antwoord was "Wat doe ik al altijd"

En hierbij was deze therapie van mij mislukt

Maar nu gaan wij dank zij de juiste medicatie de goede
kant op en is m.i. het eerste leed geleden.

Wij kregen de jayense foto's die je nam te Vinkenveen
waar Willem zijn 57^e verjaardag vierde.

En toen kwam zunsweeg veel naar voren wat nu met
zijn huidige medicijn onder controle is.

Ik ga terug naar het begin van zijn Leidse tijd. Waar
hij zei, na zijn opname in Indegeest: "Ik zal altijd
Willem blijven volgen" En dat heb je tot op heden gedaan.

Een grote bewondering heb ik ook van Mariëtte. Zij moet
wel yresterk zijn en een oneindige plichtsbetrachting.

Hoe zij Willem's lievelingsgewelt op zijn verjaardag maakte!

Ik zelf denk ik aan mijn reis naar Dublin om
hem tijdens zijn vakantie te Tipperary te bezoeken.

Hij verdween 's nachts uit ons hotel waar wij naar voren
ook aan mijn autorit naar den Haag. Met Bram Vos

terwijl wij hem daar in desolate toestand oppikten

Ik nam hem mee op een reis naar Japan welke hij
telkens in slaap valende, mee maakte. Help tijdens

een Bazarokü theater voorstelling.

En last but not least, recentelijk het boottoertje

dat in Maasbuis eindigde. En maar om fijne

dag & nacht hebt ingezet om hem weer op de been
te helpen.

En tot op heden met succes. Heel veel dank zij jou!

Wat een fijne vent is Willem's gewone doen.

Zijn sociale instelling is ook groot. Gelezen de
appreciatie die hij kreeg door zijn inspanning om dat
jengedruis te R'dam te fuseen met Schiedams.

Wat een rare brief schryft ik nu.

Beginnende met "ons gewoontje leven" en dan vervolgen
met te vertellen wat nu nuil onze hoogste punten zijn
gewees.

Maar het is wel de grote rol die jij in Willem's leven speelt.

Mdy.